

Libelle verwent

4 VROUWEN WIENS
PARTNER JONG-
DEMENTIE HEEFT

“Als je man niets meer alleen kan, is zo’n dagje voor jezelf
een groot cadeau”

EVEN KENNISMAKEN
Marie-Madeleine (59),
getrouwd met Eddy (60)
Net voor zijn 50ste verjaardag kreeg Eddy de diagnose jongdementie. Eddy is nu 60 en Marie-Madeleine verzorgt hem nog steeds thuis met de nodige hulp.

Ann (49), getrouwd met Johan (52)
Op zijn 50ste werd duidelijk dat er iets aan de hand was met Johan. Net een jaar geleden werd de diagnose frontotemporale dementie gesteld. Een vorm die de frontale hersenkwab aantast en snel evolueert.

Rita (52), getrouwd met Franky (56)
Vier jaar geleden werd bij Franky de diagnose jongdementie gesteld. De eerste drie jaren bleef zijn toestand vrij stabiel, maar het afgelopen jaar is hij zo achteruit gegaan dat Rita hem niet langer thuis kon verzorgen.

Marleen (49), getrouwd met Luc (57)
Op zijn 51ste merkte Luc zelf dat er iets aan de hand was. Binnen het jaar werd de diagnose jongdementie gesteld: de ziekte van Alzheimer. De toestand van Luc gaat traag maar zeker achteruit en hij beseft zelf heel goed wat er aan de hand is.

Sinds hun partner de diagnose jongdementie kreeg, staat ook hún wereld stil. Hun liefste maatje lijkt in niets meer op de man met wie ze ooit trouwden.

Tekst: Ingrid Dircken • Foto's: Ann Dewulf • Make-up: Ad Van Mierlo, Sarah Collier

Het mailtje dat we de dag voor de fotoshoot in de mailbox krijgen, maakt meteen duidelijk hoe ingrijpend het is wanneer je partner jongdementie heeft. “Ik keek zo uit naar deze dag maar zal er niet bij kunnen zijn”, schrijft Gudrun (52), een van de vrouwen die uitgenodigd was. “Mijn man Patrick heeft de laatste dagen enkele keren het bewustzijn verloren en ik kan hem op dit moment niet alleen laten,” schrijft ze. Beter dan wie ook weet Gudrun hoeveel impact de ziekte heeft op het leven van de mensen rondom de patiënt. Nadat bij haar man de diagnose werd gesteld, richtte Gudrun ‘Het Ventiel’ op, een buddywerking voor mensen met jongdementie. Gudrun vroeg om de dames die wel aanwezig zouden zijn, extra te verwennen. “Deze vrouwen verdienen het echt, want leven met een partner die jongdementie heeft, is onnoemelijk zwaar.” De vier vrouwen die de Libelle Verwent-lounge binnenstappen hebben naar deze dag uitgekeken. Want één ding werd duidel-

ijk uit de reacties op onze oproep: de dag waarop de diagnose jongdementie valt, is ook de dag waarop het leven van de partner voor een groot stuk stilvalt. De zorg vergt zo veel tijd en energie dat er geen moment meer overblijft om aan jezelf te denken. Rita, Marleen, Ann en Marie-Madeleine verdienen het dan ook dubbel en dik om in de watten gelegd te worden met een ontbijt, bubbels en make-up en kledingadvies.

oek Marie-Madeleine. “Het viel iedereen op dat Eddy altijd moe was en geen energie meer had. Soms leek het zelfs alsof hij gedronken had. Toen ik hem daarop aansprak, ontkende hij dit met klem. Toch was het voor mij en zijn directe omgeving duidelijk dat er iets aan de hand was.” Bij Rita gingen de alarmbellen rinkelen toen ze merkte dat haar man steeds weer dezelfde vragen stelde. Een tijdje later kreeg ze een brief van Franky’s werkgever met de vraag om hem te laten onderzoeken, want op het werk lukte het niet meer. Meteen besepte ze dat er iets ernstigs aan de hand was. Luc, de echtgenoot van Marleen, gaf zelf aan dat er iets niet klopte. “Hij was onderwijzer en deed zijn job bijzonder graag. Het viel mij op dat hij steeds meer tijd nodig had om toetsen te verbeteren en zijn lessen voor te bereiden terwijl hij bijna 30 jaar ervaring had. Op het laatst was hij uren bezig met het optellen van punten. Toen hij zelf zei

RITA “Toen Franky’s baas mailde dat het op zijn werk echt niet meer lukte, wist ik dat het ernstig was”

lijkt uit de reacties op onze oproep: de dag waarop de diagnose jongdementie valt, is ook de dag waarop het leven van de partner voor een groot stuk stilvalt. De zorg vergt zo veel tijd en energie dat er geen moment meer overblijft om aan jezelf te denken. Rita, Marleen, Ann en Marie-Madeleine verdienen het dan ook dubbel en dik om in de watten gelegd te worden met een ontbijt, bubbels en make-up en kledingadvies.

dat er met hem iets aan het gebeuren was, besepte ik dat we naar een arts moesten.”

Dit kan niet waar zijn

“Na de diagnose is er vooral ongeloof en veel verdriet”, zegt Ann. “We weten nu een jaar dat Johan jongdementie heeft en er is nog geen dag voorbij gegaan waarop ik niet gehuild heb. Waarom hij, waarom wij, is een vraag die ik me dagelijks stel.” “Luc dacht meteen aan de kinderen”, herinnert Marleen zich. “Hoe vertellen we dit aan hen?” De vorm van dementie die Luc heeft, is niet erfelijk, dus dat is wel een geruststelling. “Dat geluk hebben wij niet”, reageert Ann. “Mijn zoon weet dat de kans bestaat dat hij drager van het gen is en wil zich laten testen na zijn reis door Australië. Die reis is een soort vlucht vermoed ik, want hij kan de confrontatie met zijn vader moeilijk aan. Wat als blijkt dat de testen positief zijn? Welke toekomst gaat mijn zoon dan

Een verwarrende periode

Ann: “Toen we twee jaar geleden op vakantie waren in Frankrijk, gaf Johan plots 50 euro aan een vrouw die geld inzamelde voor verwaarloosde dieren. Ik wist niet wat er gebeurde, want dat was niets voor hem. Toen ik zei dat het wel erg veel geld was, ging hij meteen in de verdediging. Op dat moment was ik verbaasd, nu weet ik dat dit een teken was dat hij aan het veranderen was.” Dat de eerste symptomen van demen-